

PER FI HEM ANAT A ACAMPAR

PLOURA? No plourà? Què vols que plogui, «tu també». Que no has escoltat l'home del temps? Diu que ve una «contraborrasca» fenomenal, no quedarà cap núvol dret. Així parlàvem un dimecres al vespre, l'endemà volíem sortir cap a acampar, i tot el sant dia se l'havia passat plovent. «No podia ser». Després de tantes il·lusions, amb aquelles tendes noves de trinca, per estrenar.

El dia s'aixecà una mica boirós i fred, però no plovia, que era l'essencial. I... amb els estris a l'esquena, motxilles, tendes, flassades, vàrem agafar el carrilet i cap a Girona, i allí el tren d'Olot fins a Sant Feliu de Pallarols. De seguida vàrem esmorzar i després emprenguérem el camí de la Salut. La pujada és forta i tan carregats com anàvem, tots bufàvem de valent. En arribar a dalt l'alleugirement va ser general.

De la Salut a Rupit el camí entre boscos de faig es fa molt agradable i gaudirem d'unes vistes dels Aiats, Cabrera i Puigsacalm inigualables. En arribar a Rupit, i després de gronxar-nos una mica en el pont penjant, vàrem dinar a ran d'un salt d'aigua. I sense reposar gaire emprenguérem el camí de Tavertet; i altra volta les pujades, ja que per arribar-hi havíem de superar un desnivell molt considerable el punt culminant del qual és l'Avenc. Una vegada a dalt caminàrem entre roques impressionants, modelades de manera que algunes semblaven tenir formes humanes o d'animals. Mirar cap a la Salut, d'allà on veníem, ens donava febre, ens semblava impossible haver caminat tant. En arribar a Tavertet el sol s'aclucava darrera una muntanya. Amb el cel ardent, era un paisatge tan violent, de colors tan intensos, que poques vegades hem vist una posta de sol igual.

A Tavertet se'ns reuniren quatre nois que havien pujat en moto, i mentre les noies fèiem de cuineres, els nois varen muntar les tendes. Després de sopar (amb molta gana per cert) ens vàrem seure tots junts al voltant d'una foguera que havíem fet davant les tendes, jugàvem, cantàvem, rèiem. La nit semblava nostra. Però... aviat es va acabar ja que l'endemà hi havia matines i tots estàvem rendits.

El divendres a les sis del matí un parell de «mussols» ja ens varen despertar amb llurs crits, i molt aviat començàvem a baixar cap a Sau. Cami-

(Segueix)